

NAWRÓCENIE /powrót na drogę do wspólnoty/

„Czas się wypełnił i bliskie jest królestwo Boże.**Nawracajcie się i wiercie w Ewangelię!”****/Mk 1,15/**

Te słowa wypowiada Jezus, gdy przychodzi do Galilei, po czterdziestu dniach przebywania na pustyni. Wraca do miejsca, z którego wyszedł. To właśnie tutaj rozpoczyna swoją działalność polegającą na głoszeniu Ewangelii. Spotyka się z tłumami grzesznych ludzi. Dotyka chorych, kalekich, wkracza w mroki ich życia. Jest dla nich Dobrą Nowiną. A sytuacja w jakiej się znajdują jest szczególna. Nadeszła bowiem „pełnia czasów”. Ważą się ich losy i stoją, podobnie jak my dzisiaj, przed życiowymi wyborami. Jest to czas zbawienia (*kairos*), którego znaki trzeba rozpoznać, aby się nie rozminąć z tym co najważniejsze. Trzeba podjąć decyzję i opowiedzieć się za lub przeciw Jezusowi. To On jest Królestwem Boga, które się zbliżyło do każdego z nas. To On jest centrum ludzkiej historii i czasu. On chce ratować każdego z nas i dlatego woła: „**Nawracajcie się i wiercie w Ewangelię!**”. Wezwanie do nawrócenia znaczy: odwróćcie się od tego wszystkiego, co jest złem, ułudą i pozorem dobra. Zaufajcie Panu Bogu, który kocha i pragnie szczęścia każdego człowieka. Nawrócić się i wierzyć w Ewangelię, to znaczy radykalnie zmienić swój sposób myślenia i w konsekwencji całe swoje życie (*metanoia*). Czy zdajemy sobie do końca sprawę, co to znaczy zmienić sposób myślenia? Warto się nad tym zastanowić.

Dwie rzeczy w wezwaniu Jezusa są nieodłączne: nawrócenie i wiara. Nie ma jednego bez drugiego, a jedno i drugie wypływa z relacji ze Słowem Pana. Ono jest światłem i mocą dla każdego. Nie ma w Ewangelii polecenia „nawracajcie kogoś”. Nawrócić się powinien każdy. To nic, że jesteśmy we wspólnocie już kilka lat, uczestniczymy we wszystkich spotkaniach i dniach skupienia, że właśnie wróciliśmy z pielgrzymki czy rekolekcji. Każdego dnia potrzebujemy popatrzeć od nowa, świeżym spojrzeniem na swoją wiarę i życie. Spojrzeć od nowa na Krzyż i zobaczyć w nim miłość, zachwycić się. Temu ma służyć nasza codzienna refleksja na modlitwie, medytacja nad Słowem Pana. Jezus wzywa do wyjścia poza utarte schematy, do zmiany kierunku i pójścia o wiele dalej, przekraczając własne przywiązania i swój egocentryzm. Czy jednak rzeczywiście potrafimy podjąć się zadań i obowiązków jakie niesie życie we wspólnocie? To jest konkret: budowanie jedności, miłowanie, nie uchylanie się od wypełnienia zadań o jakie nas poproszono. *Dla Ciebie Jezu*. To prawda, że jesteśmy słabi, skłonni do grzechu. Ale ponieważ Bóg jest wierny, zawsze mamy możliwość powrotu do Ojca. Czy jednak w rachunku sumienia i w sakramencie pojednania wyznaję moje zaniedbania wobec wspólnoty?

Pan Bóg nie wymaga od nas rzeczy nadzwyczajnych, przekraczających nasze możliwości, czy będących poza naszym zasięgiem. Wierność Bogu objawia się w trwaniu we wspólnocie z Nim i z tymi, którzy są Mu posłuszni. To także odwaga w wyznawaniu swojej wiary. Wiara nie może być milcząca

„Czas się wypełnił i bliskie jest królestwo Boże.

Nawracajcie się i wierzcie w Ewangelię!”

/Mk 1,15/

i wstydliwie ukrywana przed otoczeniem. Utalentowany komik, który dostał trzyminutową rolę Barabasza w „Pasji” Mela Gibsona, dzięki niej nawrócił się i odkrył sens swojego życia... Hiszpański artysta, uczeń Picassa, porzucił malarstwo, wygodny dom i zamieszkał pośród madryckich slumsów... Aktorka, nazywana „nową Grace Kelly”, zrezygnowała z lukratywnych kontraktów i swą urodę na zawsze ukryła pod habitem benedyktyнки. Oni porzucili życie o jakim marzą miliony ludzi na świecie... i wcale nie dlatego, że zwariowali, choć tak to na pierwszy rzut oka może wyglądać. Po prostu znaleźli Miłość swojego życia i dla Niej rzucili wszystko. Nie lękajcie się! - wołamy za bł. Janem Pawłem II. Otwórzcie drzwi Chrystusowi! Jak bardzo otwieram się na Jezusa, który jest we wspólnocie wierzących, jaką jest mała grupa? Zapytaj się uczestników małej grupy czego najbardziej oczekują ode mnie? Jak mogę bardziej przyczynić się do budowania jedności we wspólnocie? Odpowiedź na te pytania pomoże ci lepiej zobaczyć kierunek twojego nawracania.

Świadectwo

Ciągle brzmi w mym sercu echo rekolekcji w Zembrzycach i dwa zdania: „Jezu to dla Ciebie” i „Chcę Ciebie Jezu”. W tych słowach kryje się nawrócenie, które trwa, a którego początek miał miejsce podczas Świątowych Dni Młodzieży na brazylijskiej ziemi... Dziękuję Bogu, za czas łaski, za odkrycie i doświadczenie daru wspólnoty tam, gdzie tego najmniej się spodziewałam... na fawelach (slumsach), gdzie o wygodnym łóżku, ciepłej wodzie, kromce polskiego chleba, można było pomarzyć... Tak, brakowało prawie wszystkiego tego, co mamy na co dzień... ale... w zamian za to Pan Jezus dał nam kochających ludzi, którzy otoczyli nas taką czułością, radością i miłością, jakiej niejedna z nas nie doświadczyła w całym życiu... Od samego początku od przywitania na lotnisku Brazylijczycy czekali na nas z otwartymi ramionami, tak jak czeka się na dawno nie widzianego przyjaciela.. Okazało się, że ludzie mieszkający na fawelach otwierali swoje domy, nie dla jednej, ale czasem dla kilku osób, ofiarując im to, co mają najlepsze, rezygnując z własnej wygody. Ja z koleżanką otrzymałyśmy materac, z którego na czas naszego pobytu zrezygnowała rodzina... Każdego dnia o poranku modliliśmy się wspólnie trzymając się za dłonie i dziękując Bogu za naszych braci i siostry, za każdy dar, który Pan Bóg nam dał. Na nowo odkryłam piękno i tajemnicę wspólnoty.

Basia, grupa XXVI

„Wprowadzajcie słowo w czyn” (Jk 1,22)